

Europeiska unionens officiella tidning

C 202

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjunde årgången

30 juni 2014

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2014/C 202/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2014/C 202/02	Mål C-43/12: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 maj 2014 – Europeiska kommissionen mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 2011/82/EU — Gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott — Val av rättslig grund — Artikel 87.2 a FEUF — Artikel 91 FEUF — Huruvida direktivets verkningar ska bestå vid ogiltigförklaring).	2
2014/C 202/03	Mål C-347/12: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – Caisse nationale des prestations familiales mot Ulrike Wiering, Markus Wiering (Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Förordning (EEG) nr 574/72 — Familjeförmåner — Familjebidrag — Vårnadsbidrag — "Elterngeld" — "Kindergeld" — Beräkning av tilläggsbelopp)	3

SV

2014/C 202/04	Mål C-414/12 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 maj 2014 – Bolloré mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för självkopierande papper — Fråga huruvida moderbolaget kan anses ansvarigt för en överträdelse som begåtts av dess dotterbolag — Moderbolagets direkta deltagande i överträdelsen — Likabehandling — Den tid som det administrativa förfarandet och rättegången varat — Rimlig tid — Rätten till försvar).	4
2014/C 202/05	Mål C-483/12: Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Pelckmans Turnhout NV mot Walter Van Gastel Balen NV m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Likhetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen — Tillämpning av unionsrätten — Unionsrättens tillämpningsområde — Omfattas inte — Domstolen saknar behörighet)	4
2014/C 202/06	Mål C-591/12 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 maj 2014 – Bimbo, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Panrico, SA (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket BIMBO DOUGHNUTS — Det äldre spanska ordmärket DOGHNUTS — Relativa registreringshinder — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Helhetsbedömning av risken för förväxling — En beståndsdel självständiga särskiljande ställning i ett sammansatt ordmärke)	5
2014/C 202/07	Mål C-604/12.: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland)– H.N. mot Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General (Direktiv 2004/83/EG — Miniminatormer för beviljande av flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Direktiv 2005/85/EG — Miniminatormer för beviljande och återkallande av flyktingstatus i medlemsstaterna — Nationell processuell bestämmelse enligt vilken en ansökan om alternativt skydd endast kan prövas om den sökande har ansökt om och nekats flyktingstatus — Tillåtet — Medlemsstaternas processuella autonomi — Effektivitetsprincipen — Rätt till god förvaltning — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 41 — Förfarandet ska vara opartiskt och skyndsamt)	6
2014/C 202/08	Mål C-15/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Tyskland) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informations-System GmbH mot Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Offentlig upphandling av varor — Direktiv 2004/18/EG — Tilldelning av kontrakt utan offentlig upphandling — Så kallad in house-tilldelning — Den enhet som tilldelats kontraktet är juridiskt fristående i förhållande till den upphandlande myndigheten — Villkoret ”motsvarande kontroll” — Den upphandlande myndigheten och den enhet som tilldelats kontraktet står inte i ett kontrollförhållande till varandra — Utomstående offentlig myndighet som utövar en delvis kontroll över den upphandlande myndigheten och en sådan kontroll över den enhet som tilldelats kontraktet som skulle kunna betraktas som ”motsvarande” — ”Horisontell intern transaktion”)	7
2014/C 202/09	Mål C-35/13: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Assica – Associazione Industriali delle Carni dei Salumi, Krafts Foods Italia SpA mot Associazioni fra produttori per la tutela del ”Salame Felino” m.fl. (Jordbruk — Jordbruksprodukter och livsmedel — Förordning (EEG) nr 2081/92 — Artikel 2 — Skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar — Materiellt tillämpningsområde — Nationellt skydd — Gemenskapsregistrering saknas — Följder — Skydd för benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung — Villkor)	8
2014/C 202/10	Mål C-161/13: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – (Italien) – Idrodinamica Spurgo Velox m.fl. mot Acquedotto Pugliese SpA. (Offentlig upphandling — Vattensektorn — Direktiv 92/13/EEG — Effektiva och snabba prövningsförfaranden — Tidsfrister för väckande av talan — Det datum då dessa tidsfrister börjar löpa)	9
2014/C 202/11	Mål C-162/14: Talan väckt den 4 april 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen.	10
2014/C 202/12	Mål C-179/14: Talan väckt den 10 april 2014 – kommissionen mot Ungern	10
2014/C 202/13	Mål C-187/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 16 april 2014 – Skatteministeriet mot DSV Road A/S	12

2014/C 202/14	Mål C-189/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cypern) den 16 april 2014 – Bogdan Chain mot Atlanco LTD	12
2014/C 202/15	Mål C-198/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Helsingfors hovrätt (Helsingfors) (Finland) den 22 april 2014 – Valev Visnapuu mot Häradsåklagare (Helsingfors), finländska staten – Tullstyrelsen	13
2014/C 202/16	Mål C-202/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Nantes (Frankrike) den 13 februari 2014 – Adiamix mot Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale.	14
2014/C 202/17	Mål C-207/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 25 april 2014 – Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. mot Republike Slovenien – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje	15
2014/C 202/18	Mål C-209/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 25 april 2014 – NLB Leasing d.o.o. mot Republiken Slovenien – Ministrstvo za finance	15
2014/C 202/19	Mål C-633/13: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 13 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji mot Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, ytterligare deltagare i målet: P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji	16

Tribunalen

2014/C 202/20	Mål T-406/09: Tribunalens dom av den 14 maj 2014 – Donau Chemie mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för kalciumkarbid och magnesium för stål- och gasindustrin inom EES, med undantag för Irland, Spanien, Portugal och Förenade kungariket — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Böter — Artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003 — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet — Motiveringsskyldighet — Likabehandling — Proportionalitet — Betalningsförmåga).	17
2014/C 202/21	Mål T-30/10: Tribunalens dom av den 14 maj 2014 – Reagens mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den europeiska marknaden för värmestabilisatorer av tenn — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet fastställs — Fastställande av priser, uppdelning av marknaden och utbyte av känslig affärsinformation — Överträdelsens varaktighet — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkningen av böter — Grundbelopp — Förmildrande omständigheter — Betalningsförmåga — Likabehandling — Proportionalitet — Full prövningsrätt — Bötesbeloppets lämplighet).	17
2014/C 202/22	Förenade målen T-458/10–T-467/10 och T-471/10: Tribunalens dom av den 13 maj 2014 – McBride m.fl. mot kommissionen (Fiske — Åtgärder för bevarande av fiskeresurser — Omstrukturering av sektorn — Ansökan om höjning av målen för det fleråriga utvecklingsprogrammet för att förbättra säkerheten ombord — Irlands ansökan beträffande olika fartyg — Beslut som fattats efter att tribunalen ogiltigförklarat det ursprungliga beslutet rörande samma förfarande — Nytt avslagsbeslut — Kommissionen saknar behörighet).	18
2014/C 202/23	Mål T-160/12: Tribunalens dom av den 14 maj 2014 – Adler Modemärkte mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket MARINE BLEU — Äldre gemenskapsordmärket BLUMARINE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009).	19
2014/C 202/24	Mål T-198/12: Tribunalens dom av den 14 maj 2014 – Tyskland mot kommissionen (Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2009/48/EG — Leksakers säkerhet — Gränsvärden för nitrosaminer och nitroserbara ämnen, bly, barium, arsenik, antimon och kvicksilver i leksaker — Kommissionsbeslut att inte i sin helhet godkänna att nationella bestämmelser med undantag från gränsvärdena bibehålls — Tidsbegränsat godkännande — Bevis för att det föreligger ett bättre skydd för folkhälsan enligt nationella bestämmelser)	20

2014/C 202/25	Mål T-247/12: Tribunalens dom av den 20 maj 2014 – Argo Group International Holdings mot harmoniseringsbyrån – Arisa Assurances (ARIS) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ARIS — Det äldre gemenskapsfigurmärket ARISA ASSURANCES S.A. — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — De äldre varumärkena existerar parallellt på marknaden — Den amerikanska rättsprincipen om så kallat Morehouse defense — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	20
2014/C 202/26	Mål T-366/12: Tribunalens dom av den 15 maj 2014 – Katjes Fassin mot harmoniseringsbyrån (Yoghurt-Gums) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av gemenskapsfigurmärket Yoghurt-Gums — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009)	21
2014/C 202/27	Mål T-200/13 P: Tribunalens dom av den 20 maj 2014 – De Luca mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Anställning — Placering i lönegrad — Anställning i en högre tjänstegrupp efter ett allmänt uttagningsprov — Ogillande av talan i första instans efter att tribunalen återförvisat målet — Ikraftträdande av de nya tjänsteföreskrifterna — Övergångsbestämmelser — Artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna)	22
2014/C 202/28	Mål T-419/13: Tribunalens beslut av den 6 maj 2014 – Unión de Almacenistas de Hierros de España mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar avseende två spanska konkurrensförfaranden — Tyst avslag — Uttryckligt beslut fattat efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)	22
2014/C 202/29	Mål T-103/14 R: Tribunalens beslut av den 6 maj 2014 – Frucona Košice mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Statligt stöd — Alkohol och spritdrycker — Avskrivning av en skatteskuld i ett kollektivt insolvensförfarande — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknad och i vilket det förordnas om att stödet ska återkrävas — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Fumus boni juris föreligger inte)	23
2014/C 202/30	Mål T-200/14: Talan väckt den 27 mars 2014 – Ben Ali mot rådet	23
2014/C 202/31	Mål T-207/14: Talan väckt den 28 mars 2014 – Aluwerk Hettstedt mot ECHA.	24
2014/C 202/32	Mål T-208/14: Talan väckt den 28 mars 2014 – Richard Anton mot ECHA	25
2014/C 202/33	Mål T-217/14: Talan väckt den 9 april 2014 – Gmina Kosakowo mot kommissionen	26
2014/C 202/34	Mål T-231/14 P: Överklagande ingett den 15 april 2014 av Europeiska läkemedelsmyndigheten av den dom som personaldomstolen meddelade den 5 februari 2014 i mål F-29/13, Drakeford mot EMA. . .	27

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2014/C 202/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 194, 24.6.2014

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 184, 16.6.2014

EUT C 175, 10.6.2014

EUT C 159, 26.5.2014

EUT C 151, 19.5.2014

EUT C 142, 12.5.2014

EUT C 135, 5.5.2014

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 maj 2014 – Europeiska kommissionen mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-43/12) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 2011/82/EU — Gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott — Val av rättslig grund — Artikel 87.2 a FEUF — Artikel 91 FEUF — Huruvida direktivets verkningar ska bestå vid ogiltigförklaring)

(2014/C 202/02)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: T. van Rijn och R. Troosters)

Svarande: Europaparlamentet, (ombud: F. Drexler, A. Troupiotis och K. Zejdová), Europeiska unionens råd (ombud: J. Monteiro och E. Karlsson)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Konungariket Belgien (ombud: J.-C. Halleux, T. Materne, biträdda av S. Rodrigues och F. Libert, avocats), Irland (ombud: E. Creedon, biträdd av N. Travers, BL), Ungern (ombud: M.Z. Fehér, K. Szijjártó och K. Molnár), Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och M. Szpunar), Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová), Konungariket Sverige (ombud: A. Falk och C. Stege), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Murrell och S. Behzadi-Spencer, biträdda av J. Maurici och J. Holmes, barristers)

Saken

Talan om ogiltigförklaring – Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/82/EU av den 25 oktober 2011 om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott (EUT L 288, s. 1) – Val av rättslig grund – Utbyte av den rättsliga grund som föreslagits av kommissionen, på området för en gemensam transportpolitik, mot en annan, på området för polissamarbete – Syfte att förbättra trafiksäkerheten – Yrkande om att direktivets rättsverkningar ska bestå om det ogiltigförklaras

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/82/EU av den 25 oktober 2011 om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott ogiltigförklaras.
- 2) Verkningarna av direktiv 2011/82 ska bestå till dess att ett nytt direktiv – antaget med stöd av korrekt rättslig grund, det vill säga artikel 91.1 c FEUF – träder i kraft, inom skälig tid, dock senast tolv månader räknat från dagen för domens meddelande.
- 3) Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.

- 4) Konungariket Belgien, Irland, Ungern, Republiken Polen, Republiken Slovakien, Konungariket Sverige samt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 98, 31.3.2012

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – Caisse nationale des prestations familiales mot Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Mål C-347/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Förordning (EEG) nr 574/72 — Familjeförmåner — Familjebidrag — Vårdnadsbidrag — "Elterngeld" — "Kindergeld" — Beräkning av tilläggsbelopp)

(2014/C 202/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Caisse nationale des prestations familiales

Motpart: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Tolkningen av artiklarna 1 u i, 4.1 h och 76 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade lydelse (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) – Tolkningen av artikel 10 b i i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106) – Begreppet familjeförmån – Arbetstagare med hemvist i Tyskland som bedriver sin yrkesverksamhet i Luxemburg – Sammanlagda familjeförmåner – Beräkning av tilläggsbidrag som utges i Luxemburg – Beaktande av de tyska vårdnadsbidragen "Elterngeld" och "Kindergeld"

Domslut

Artiklarna 1 u i och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998 och artikel 10.1 b i i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, ska tolkas så, att i ett fall som i det nationella målet, ska det vid beräkningen av ett tilläggsbelopp som eventuellt ska utges till en migrerande arbetstagare i anställningsmedlemsstaten, inte tas hänsyn till samtliga familjeförmåner som uppbärs av arbetstagarens familj i enlighet med lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten, eftersom "Elterngeld" enligt tysk lagstiftning – med förbehåll för de kontroller som den hänskjutande domstolen ska göra – inte är av samma slag, i den mening som avses i artikel 12 i förordning nr 1408/71, som "Kindergeld" enligt samma lagstiftning eller som familjebidragen enligt luxemburgsk lagstiftning.

⁽¹⁾ EUT C 287, 22.9.2012.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 maj 2014 – Bolloré mot Europeiska kommissionen(Mål C-414/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för självkopierande papper — Fråga huruvida moderbolaget kan anses ansvarigt för en överträdelse som begåtts av dess dotterbolag — Moderbolagets direkta deltagande i överträdelsen — Likabehandling — Den tid som det administrativa förfarandet och rättegången varat — Rimlig tid — Rätten till försvar)

(2014/C 202/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bolloré (ombud: P. Gassenbach, C. Lemaire och O. de Juvigny, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls och R. Sauer, biträdda av N. Coutrelis, avocate)

Saken

Överklagande av tribunalens dom (andra avdelningen) av den 27 juni 2012 i mål T-372/10, Bolloré mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade en talan om ogiltigförklaring eller ändring av kommissionens beslut C (2010) 4160 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/36.212 – Självkopierande papper) – Beslut som fattats efter det att ett första beslut ogiltigförklarats – Moderbolaget tillskrivs ansvar för direkt deltagande i överträdelsen – Böter – Den straffrättsliga legalitetsprincipen – Likabehandling – Rimlig tidsfrist – Rätten till försvar

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bolloré ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 355, 17.11.2012.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Grondwettelijk Hof – Belgien) – Pelckmans Turnhout NV mot Walter Van Gastel Balen NV m.fl.(Mål C-483/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Likhetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen — Tillämpning av unionsrätten — Unionsrättens tillämpningsområde — Omfattas inte — Domstolen saknar behörighet)

(2014/C 202/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pelckmans Turnhout NV

Motparter: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministerraad

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Grondwettelijk Hof – Belgien – Tolkningen av artikel 6.3 FEU, artiklarna 34, 35, 36, 56 och 57 FEUF samt artiklarna 15, 16, 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Nationell lagstiftning om skyldighet för detaljhandlare att hålla stängt en dag i veckan – Undantag föreskrivs för handlare som är etablerade på vissa platser eller som saluför vissa varor

Domslut

Europeiska unionens domstol är inte behörig att besvara den tolkningsfråga som Grondwettelijk Hof (Belgien) har ställt.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2013.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 8 maj 2014 – Bimbo, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Panrico, SA

(Mål C-591/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket BIMBO DOUGHNUTS — Det äldre spanska ordmärket DOGHNUTS — Relativa registreringshinder — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Helhetsbedömning av risken för förväxling — En beståndsdel självständiga särskiljande ställning i ett sammansatt ordmärke)

(2014/C 202/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bimbo, SA (ombud: C. Prat, abogado, R. Ciullo, Barrister advokaten C. Prat, R. Ciullo, Barrister)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral och J. Crespo Carrillo), Panrico, SA (ombud: D. Pellisé Urquiza, abogado)

Saken

Överklagande av den dom tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 10 oktober 2012 i mål T-569/10, Bimbo, S mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), genom vilken tribunalen ogillade den talan om ogiltigförklaring som väckts av den som ansökt om registrering av ordmärket "BIMBO DOUGHNUTS" för varor i klass 30 av beslut R 838/2009-4, som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 7 oktober 2010, om avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut att avslå ansökan om registrering av nämnda ordmärke, till följd av en invändning som framställdes av innehavaren av de internationella och nationella ordmärkena "DONUT", "DOGHNUTS" och "DONUTS" samt internationella och nationella figurmärken innehållande ordelementet "donuts", för varor i klass 30 – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 – Risk för förväxling

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Bimbo SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 55, 23.2.2013.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland)– H.N. mot Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Mål C-604/12.) ⁽¹⁾

(Direktiv 2004/83/EG — Miniminormer för beviljande av flyktingstatus eller status som alternativt skyddsbehövande — Direktiv 2005/85/EG — Miniminormer för beviljande och återkallande av flyktingstatus i medlemsstaterna — Nationell processuell bestämmelse enligt vilken en ansökan om alternativt skydd endast kan prövas om den sökande har ansökt om och nekats flyktingstatus — Tillåtet — Medlemsstaternas processuella autonomi — Effektivitetsprincipen — Rätt till god förvaltning — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 41 — Förfarandet ska vara opartiskt och skyndsamt)

(2014/C 202/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: H.N.

Motpart: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Supreme Court – Tolkning av rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, s. 2) – Inlämnande av en ansökan om status som skyddsbehövande i övrigt utan att först ha inkommit med en ansökan om att beviljas flyktingstatus

Domslut

Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet, samt effektivitetsprincipen och rätten till god förvaltning, utgör inte hinder för en nationell processuell bestämmelse som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det krävs att en ansökan om flyktingstatus först har avslagits för att en ansökan om alternativt skydd ska prövas. Detta gäller dock under förutsättning dels att ansökan om flyktingstatus och ansökan om alternativt skydd kan lämnas in samtidigt, dels att den nämnda processuella bestämmelsen inte leder till att prövningen av ansökan om alternativt skydd sker efter orimligt lång tid, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera

⁽¹⁾ EUT C 86, 23.3.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Tyskland) – Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informationssystem GmbH mot Datenlotsen Informationssysteme GmbH

(Mål C-15/13) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling av varor — Direktiv 2004/18/EG — Tilldelning av kontrakt utan offentlig upphandling — Så kallad in house-tilldelning — Den enhet som tilldelats kontraktet är juridiskt fristående i förhållande till den upphandlande myndigheten — Villkoret ”motsvarande kontroll” — Den upphandlande myndigheten och den enhet som tilldelats kontraktet står inte i ett kontrollförhållande till varandra — Utomstående offentlig myndighet som utövar en delvis kontroll över den upphandlande myndigheten och en sådan kontroll över den enhet som tilldelats kontraktet som skulle kunna betraktas som ”motsvarande” — ”Horisontell intern transaktion”)

(2014/C 202/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Technische Universität Hamburg-Harburg, Hochschul-Informationssystem GmbH

Motpart: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Tolkningen av begreppet offentliga kontrakt i artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) – Fråga huruvida ett avtal som ingåtts mellan ett företag och ett universitet som kontrolleras av samma offentligrättsliga huvudman, som är en upphandlande myndighet i den mening som avses i direktivet, omfattas (horizontales In-House-Geschäft) – Omfattningen av detta offentligrättsliga organs kontroll

Domslut

Artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster, ska tolkas på så sätt att ett kontrakt avseende leverans av varor, som ingås mellan å ena sidan ett universitet som är en upphandlande myndighet och som på området för inköp av varor och tjänster kontrolleras av en tysk delstat, och å andra sidan ett privaträttsligt företag som ägs av förbundsstaten samt tyska delstater, däribland nämnda delstat, utgör ett offentligt kontrakt i den mening som avses i denna bestämmelse och därför omfattas av reglerna om tilldelning av offentliga kontrakt i nämnda direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 114, 20.4.2013.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Assica – Associazione Industriali delle Carni dei Salumi, Krafts Foods Italia SpA mot Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino" m.fl.

(Mål C-35/13) ⁽¹⁾

(Jordbruk — Jordbruksprodukter och livsmedel — Förordning (EEG) nr 2081/92 — Artikel 2 — Skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar — Materiellt tillämpningsområde — Nationellt skydd — Gemenskapsregistrering saknas — Följder — Skydd för benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung — Villkor)

(2014/C 202/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Assica – Associazione Industriali delle Carni e dei Salumi, Krafts Foods Italia SpA

Motparter: Associazioni fra produttori per la tutela del "Salame Felino", La Felinese Salumi SpA, Salumificio Monpiù Srl, Salumi Boschi F.lli SpA, Gualerzi SpA, Alinovi Tullio di Alinovi Giorgio & C. Snc, Salumificio Gastaldi di Gastaldi Franco e C. Snc, Boschi Cav. Umberto SpA, Fereoli Mario & Figlio Snc, Salumificio Ducale Snc di Morini & Tortini, Fereoli Gino & Figlio Snc, Ronchei Srl, Salumificio B.R.B. Snc

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Corte suprema di cassazione – Tolkning av artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska [beteckningar] och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1) – Ursprungsbeteckning som inte har registrerats och avseende vilken det inte har upprättats någon bindande rättsakt som fastställer gränserna för det geografiska område i vilket produkten framställs, bestämmelser som reglerar framställningen och eventuella villkor som producenterna ska uppfylla för att få använda den aktuella beteckningen – Möjlighet att införa ett nationellt förbud för att använda nämnda ursprungsbeteckning för inhemska varor som inte kommer från något av de områden som ingår i ursprungsbeteckningen, och beteckna denna användning som illojal konkurrens

Domslut

Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 535/97 av den 17 mars 1997, ska tolkas så, att den inte skyddar en geografisk benämning som saknar gemenskapsregistrering, men att benämningen i fråga, i förekommande fall, kan erhålla skydd med stöd av nationella bestämmelser om geografiska benämningar avseende produkter där det inte föreligger något särskilt samband mellan produkternas egenskaper och deras geografiska ursprung, dock under förutsättning att genomförandet av dessa bestämmelser varken äventyrar syftet med förordning nr 2081/92, i dess lydelse enligt förordning 535/97, eller hindrar den fria rörligheten för varor i den mening som avses i artikel 28 EG, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 86, 23.3.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – (Italien) – Idrodinamica Spurgo Velox m.fl. mot Acquedotto Pugliese SpA.

(Mål C-161/13) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling — Vattensektorn — Direktiv 92/13/EEG — Effektiva och snabba prövningsförfaranden — Tidsfrister för väckande av talan — Det datum då dessa tidsfrister börjar löpa)

(2014/C 202/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Idrodinamica Spurgo Velox, Giovanni Putignano e figli srl, Cogeir srl, Splendor Sud srl, Sceap srl

Motpart: Acquedotto Pugliese SpA

Ytterligare deltagare i rättegången: Tundo srl, Giovanni XXIII Soc. coop. arl

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia – Tolkning av artiklarna 1, 2a, 2c och 2f i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127) – Överklagandefrist – Tidpunkt då fristen börjar löpa – Nationell lagstiftning som föreskriver att överklagandefristen börjar löpa när sökanden delges beslutet om den slutgiltiga tilldelningen – Sökanden fick kännedom om överträdelsen av bestämmelserna om offentlig upphandling efter nämnda delgivning

Domslut

Artiklarna 1.1, 1.3 och 2a.2 sista stycket i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007, ska tolkas så, att fristen för att väcka talan med yrkande om upphävande av beslutet om tilldelning av ett kontrakt ska börja löpa på nytt då den upphandlande enheten fattar ett nytt beslut, efter tilldelningsbeslutet men innan kontraktet har undertecknats, som kan påverka giltigheten av tilldelningsbeslutet. Denna frist börjar löpa den dag då anbudsgivarna mottar det senare beslutet eller, om så inte skett, den dag då anbudsgivarna får kännedom om beslutet.

En anbudsgivare som, efter det att talefristen enligt nationell rätt har löpt ut, får kännedom om oegentligheter som påstås ha begåtts före beslutet om tilldelning av kontraktet, kan inte väcka talan mot detta beslut annat än inom denna talefrist, med förbehåll för uttryckliga nationella bestämmelser som garanterar en sådan talerätt i överensstämmelse med unionsrätten.

⁽¹⁾ EUT C 189, 29.6.2013.

Talan väckt den 4 april 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen**(Mål C-162/14)**

(2014/C 202/11)

*Rättegångsspråk: polska***Parter***Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: A. Tokár i K. Herrmann)*Svarande:* Republiken Polen**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 45.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster,⁽¹⁾ genom att i sin lagstiftning fortfarande föreskriva skäl för uteslutning av ekonomiska aktörer från upphandlingsförfaranden – såsom dem som anges i artikel 24.1 leden 1 och 1a i lagen om offentlig upphandling (*Prawo zamówień publicznych*) – som går utöver de materiella villkoren i den uttömmande förteckningen över skäl för uteslutning, vilka anges i artikel 45.2 i nämnda direktiv, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Skäl för att utesluta en ekonomisk aktör från ett upphandlingsförfarande som är kopplade till aktörens yrkeskunskap, såsom dem som anges i artikel 24.1 leden 1 och 1a i lagen om offentlig upphandling, det vill säga på grund av att aktören genom att underlåta att fullgöra kontraktet eller genom att fullgöra det på ett oriktigt sätt har orsakat skada, som har fastställts i ett lagakraftvunnet avgörande, eller på grund av att den ekonomiska aktören var part i ett avtal som den upphandlande myndigheten har upphävt, sagt upp eller frånträtt på grund av omständigheter som kan tillskrivas aktören, går utöver de villkor för uteslutning som anges i artikel 45.2 i direktiv 2004/18, närmare bestämt i artikel 45.2 första stycket d.

Tolkningen av det sistnämnda villkoret var föremål för domstolen prövning i dom *Forposta och ABC Direct Contact*, C-465/11, EU:C:2012:801. Domstolen slog i den domen fast att begreppet "allvarligt fel i yrkesutövningen" i artikel 45.2 första stycket d i direktiv 2004/18 omfattar alla felaktiga ageranden som inverkar på den aktuella aktörens trovärdighet i professionellt avseende. De uteslutningskriterier som anges i den polska lagstiftningen är inte enbart begränsade till ett agerande från den aktuella aktörens sida som tyder på att denne har en felaktig avsikt eller har varit vårdslös i viss omfattning, utan den upphandlande myndigheten är skyldig att automatiskt utesluta aktören utan att först bedöma aktörens påstått felaktiga agerande.

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Talan väckt den 10 april 2014 – kommissionen mot Ungern**(Mål C-179/14)**

(2014/C 202/12)

*Rättegångsspråk: ungerska***Parter***Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: A. Tokár och E. Montaguti)*Svarande:* Ungern**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

1. fastställa att Ungern har åsidosatt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden⁽¹⁾ genom att införa och vidmakthålla kortsystemet SZÉP, som regleras av dekret 55/2011 av den 12 april och ändrats av lag CLVI från 2011, i den mån som:

- artikel 13 i dekretet om SZÉP-kort, jämförd med artikel 2.2 d i lag XCVI från 1993, artikel 2 b i lag CXXXII från 1997 och artiklarna 1, 2.1, 2.2, 55.1, 55.3 och 64.1 i lag IV från 2006 utesluter möjligheten att filialer utfärdar SZÉP-kort och på detta sätt åsidosätter bestämmelserna i artikel 14.3 och artikel 15.2 b i direktiv 2006/123,
 - artikel 13 i dekretet om SZÉP-kort, jämförd med artiklarna 1, 2.1, 2.2, 55.1, 55.3 och 64.1 i lag IV från 2006, artikel 2.2 d i lag XCVI från 1993 och artikel 2 b i lag CXXXII från 1997, inte, vid bedömningen av huruvida villkoren i artikel 13 a–c i dekretet om SZÉP-kort är uppfyllda, erkänner koncernernas verksamhet i den mån moderbolaget inte är grundat enligt ungersk rätt och företagen i koncernen inte är bolag enligt ungersk rätt, och på detta sätt åsidosätter bestämmelserna i artikel 15.1, 15.2 b och 15.3 i direktiv 2006/123,
 - artikel 13 i dekretet om SZÉP-kort, jämförd med artiklarna 1, 2.1, 2.2, 55.1, 55.3 och 64.1 i lag IV från 2006, artikel 2.2 d i lag XCVI från 1993 och artikel 2 b i lag CXXXII från 1997, vidmakthåller möjligheten för banker och kreditinstitut att utfärda SZÉP-kort, eftersom endast dessa kan uppfylla villkoren i artikel 13 i dekretet, och på detta sätt åsidosätter bestämmelserna i artikel 15.1, 15.2 d och 15.3 i direktiv 2006/123,
 - artikel 13 i dekretet om SZÉP-kort åsidosätter artikel 16 i direktiv 2006/123 genom att kräva ett ungerskt etableringsställe för utfärdande av SZÉP-kort,
2. i andra hand fastställa att kortsystemet SZÉP, som införts genom dekret 55/2011 av den 12 april, strider mot artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, i den mån som de ovan i punkt 1 nämnda bestämmelserna i direktiv 2006/123 inte är tillämpliga på de bestämmelser som nämnts i den punkten,
 3. förklara att kupongssystemet Erzsébet, som regleras genom lag CLVI från 2011 och lag CIII från 2012, vilken föreskriver ett monopol för offentliga organ när det gäller utfärdande av kuponger avseende kalla rätter och trädde i kraft utan lämplig övergångsperiod eller nödvändiga övergångsåtgärder, strider mot artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, i den mån som artiklarna 1, 5 och 477 i lag CLVI från 2011 och artiklarna 2.1, 2.2, 6 och 7 i lag CIII från 2012 föreskriver oproportionerliga inskränkningar, och
 4. förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

År 2011 ändrade Ungern lagstiftningen rörande utfärdande av kuponger avseende semester, nöjen och varma och kalla måltider, vilka utgör en löneförmån som ges av arbetsgivare till arbetstagarna och därför omfattas av fördelaktiga regler när det gäller skatter och socialförsäkringar. Denna nya lagstiftning trädde i kraft den 1 januari 2012 utan någon lämplig övergångsperiod. Före dessa ändringar föreskrev inte den nationella rätten några särskilda villkor för utfärdandet av sådana matkuponger, och inte heller rörande deras form. Till följd av dessa ändringar tilldelades ett statligt organ, Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (nationella ungerska semesterstiftelsen), monopol avseende elektroniska kuponger och papperskuponger för kalla rätter samt papperskuponger för varma rätter. Denna lagstiftning ställer dessutom upp extremt stränga krav för utfärdande av kuponger för semester, nöjen och varma rätter som endast kunde utfärdas elektroniskt. De ifrågasatta åtgärderna gjorde att flera aktörer som redan funnits på marknaden i flera år trängdes ut, att nya aktörers inträde på marknaden hindrades och att fritt tillhandahållande av tjänster omöjliggjordes. Dessutom är marknaden för SZÉP-kort i praktiken förbehållen tre relativt betydande bankkoncerner, som grundats enligt ungersk rätt, medan Erzsébet-kuponger endast kan utfärdas inom ramen för ett statligt monopol. Den omständigheten att intäkterna från den offentlighetsrättsliga stiftelse som åtnjuter monopolen används för utgifter av social karaktär räcker inte för att motivera de inskränkningar som införts genom denna lagstiftning. Enligt relevanta bestämmelser i EUF-fördraget och direktiv 2006/123 får inskränkningar i etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster endast göras om inskränkningarna tillämpas utan åtskillnad, görs av ett allmänintresse och uppfyller kraven på nödvändighet och proportionalitet.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, s. 36).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 16 april 2014 –
Skatteministeriet mot DSV Road A/S**

(Mål C-187/14)

(2014/C 202/13)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Skatteministeriet

Svarande: DSV Road A/S

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 203.1 i tullkodexen ⁽¹⁾ tolkas så att det föreligger ett undandragande från tullövervakning i en sådan situation som i det nationella målet om man utgår från a) att båda de två transiteringar som skapades år 2007 och 2008 avser samma varor och b) att det inte kan dokumenteras att det var frågan om samma varor?
2. Ska artikel 204 i tullkodexen ⁽²⁾ tolkas så att det uppkommer en tullskuld i en sådan situation som i det nationella målet om man utgår från a) att båda de två transiteringar som skapades år 2007 och 2008 avser samma varor och b) det inte kan dokumenteras att det var frågan om samma varor?
3. Ska artikel 859 i tillämpningsförfordningen ⁽³⁾ tolkas så att under omständigheter sådana som de i det nationella målet är frågan om försummelse som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförande av tullförfarandet om man utgår från a) att båda de transiteringar som skapades år 2007 och 2008 avser samma varor och b) det inte kan dokumenteras att det var frågan om samma varor?
4. Kan en importmedlemsstat neka den person som medlemsstaten har utpekat som betalningsskyldig avdrag för importmervärdesskatt enligt artikel 168 e i mervärdesskattedirektivet ⁽⁴⁾, när importmervärdesskatten tas ut hos en transportör som har transporterat de berörda varorna, som inte är importör eller ägare av varorna, men som endast har transporterat och genomfört den tullmässiga hanteringen av transiteringen av dessa varor som ett led i sin mervärdesskattepliktiga expeditionssamhet?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2013/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4)

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2013/92 om inrättandet av en tullkoex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4)

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2453/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1)

⁽⁴⁾ Rådets direktiv nr 2006/112/EG av den 29 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cypern) den 16 april
2014 – Bogdan Chain mot Atlanco LTD**

(Mål C-189/14)

(2014/C 202/14)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bogdan Chain

Motpart: Atlanco LTD

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. Ska det förhållandet att tillämpningsområdet för artikel 13.1 b i förordning nr 883/2004⁽¹⁾ och artikel 14.5 b i förordning nr 987/2009⁽²⁾ omfattar "en person som normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater" tolkas så, att det även omfattar en situation där en person har ingått ett anställningsavtal med en enda arbetsgivare etablerad i en medlemsstat i Europeiska unionen i syfte att arbeta i två andra medlemsstater, även om
 - a) den andra medlemsstat i vilken personen ska arbeta ännu inte har bestämts och heller inte kunde förutses vid tidpunkten för ansökan om utfärdande av en blankett A1 på grund av arbetets specifika karaktär, nämligen tillfällig anställning för kortare perioder i olika medlemsstater i unionen?
 - b) anställningsperioden i den första och/eller andra medlemsstaten ännu inte kan bestämmas eller inte kan förutses på grund av arbetets specifika karaktär, nämligen tillfällig anställning för kortare perioder i olika medlemsstater i unionen?
2. För det fall fråga 1 ska besvaras jakande: Kan artikel 14.5 b i förordning nr 987/2009 tolkas så, att hänvisningen till "en person som normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater" vid tillämpningen av artikel 13.1 b i förordning nr 883/2004, även omfattar en situation där perioder av arbetslöshet uppkommer mellan två arbeten som utförs i olika medlemsstater, under vilka arbetstagaren fortfarande omfattas av samma anställningsavtal?
3. För det fall fråga 1 ska besvaras jakande: Innebär det förhållandet att den behöriga medlemsstaten inte utfärdar en blankett A1 hinder för en tillämpning av artikel 13.1 b i förordning nr 883/2004?
4. Är medlemsstaten enligt artikel 16.5 och/eller artikel 20.1, eller enligt någon annan bestämmelse i förordning nr 987/2009, skyldig att, på grundval av ett i bosättningsmedlemsstaten meddelat preliminärt beslut angående tillämplig lagstiftning, på eget initiativ utfärda en blankett A1, utan att den berörda arbetsgivaren behöver inge en ansökan till den behöriga medlemsstaten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Helsingfors hovrätt (Helsingfors) (Finland) den 22 april 2014 – Valev Visnapuu mot Häradsåklagare (Helsingfors), finländska staten – Tullstyrelsen

(Mål C-198/14)

(2014/C 202/15)

Rättegångsspråk: *finska*

Hänskjutande domstol

Helsingfors hovrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valev Visnapuu

Motparter: Häradsåklagare (Helsingfors), finländska staten – Tullstyrelsen

Tolkningsfrågor

- 1) Ska frågan avseende tillåtligheten av den finländska lagstiftningen om dryckesförpackningsskatt, enligt vilken denna skatt ska påföras när förpackningen inte ingår i ett retursystem, bedömas utifrån artikel 110 FEUF och inte utifrån artikel 34 FEUF? Det aktuella retursystemet måste utgöra ett pantbaserat system där en förpackare eller importör av drycker ensam eller på det sätt som avses i avfallslagen eller i motsvarande lagstiftning i landskapet Åland har ombesörjt återanvändning eller återvinning av dryckesförpackningar så att förpackningen fylls på nytt eller används för råvaruåtervinning.

- 2) Om fråga 1 besvaras jakande, är då ovannämnda lagstiftning förenlig med artiklarna 1.1, 7 och 15 i direktiv 94/62/EG⁽¹⁾ även med beaktande av artikel 110 FEUF?
- 3) Om fråga 1 besvaras nekande, är då nämnda lagstiftning förenlig med artiklarna 1.1, 7 och 15 i direktiv 94/62/EG även med beaktande av artikel 34 FEUF?
- 4) Om fråga 3 besvaras nekande, ska då den finländska lagstiftningen om dryckesförpackningsskatt anses vara tillåten enligt artikel 36 FEUF?
- 5) Kan kravet, att den som använder alkoholdrycker i kommersiellt syfte eller annars för bedrivande av näringsverksamhet ska ha ett särskilt detaljhandelstillstånd för import av alkoholdrycker när en finländsk köpare köpt alkoholdrycker via internet eller annars genom distansförsäljning från en säljare som bedriver verksamhet i en annan medlemsstat, vilka drycker säljaren transporterar till Finland, anses avse förekomsten av ett monopol eller utgöra en del av ett monopols funktionssätt, varför bestämmelserna i artikel 34 FEUF inte utgör hinder mot ett sådant krav, som därmed ska bedömas utifrån artikel 37 FEUF?
- 6) Om fråga 5 besvaras jakande, är då kravet på tillstånd i så fall förenligt med de villkor för statliga handelsmonopol som anges i artikel 37 FEUF?
- 7) Om fråga 5 besvaras nekande, och artikel 34 FEUF ska tillämpas på förevarande fall, utgör då den finländska lagstiftningen, enligt vilken import av drycker för eget bruk vid beställning av alkoholdrycker från utlandet via internet eller annars genom distansförsäljning enbart är tillåten om beställaren själv eller en tredje part som är oberoende av säljaren har importerat alkoholdryckerna, och enligt vilken det i annat fall enligt alkohollagen krävs ett tillstånd för importen, en kvantitativ restriktion eller åtgärd med motsvarande verkan som strider mot artikel 34 FEUF?
- 8) Om fråga 7 besvaras jakande, kan då lagstiftningen då anses rättfärdigad och proportionell för att skydda människors liv och hälsa?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 15, 1994, s. 266; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 266)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Nantes (Frankrike) den
13 februari 2014 – Adiamix mot Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion
fiscale**

(Mål C-202/14)

(2014/C 202/16)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative d'appel de Nantes

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Adiamix

Motpart: Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

Giltighetsfråga

Det anhängs om att EU-domstolen ska meddela ett förhandsavgörande, med hänsyn till kvalificeringen befintlig stödordning, avseende giltigheten av Europeiska kommissionens beslut 2004/343/EG av den 16 december 2003 om det skatteundantag som införts genom artikel 44f i den allmänna skattelagen för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter (EUT L 108, 2004, s. 38).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 25 april 2014 – Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. mot Republike Slovenien – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

(Mål C-207/14)

(2014/C 202/17)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hotel Sava Rogaška, Gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o.

Motpart: Republiken Slovenien – Ministrstvo za kmetijstvo in okolje

Tolkningsfrågor

1. Ska bestämmelserna i artikel 8.2 i direktiv 2009/54/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att "naturligt mineralvatten från en och samma källa":
 - a) innebär vatten från ett och samma uttag, men däremot inte vatten som utvinns vid olika uttag även om det är fråga om vatten som har sin källa inom samma akvifer i samma grundvattenförekomst enligt definitionen av begreppen akvifer och grundvattenförekomst i direktiv 2000/60/EG ⁽²⁾?
 - b) innebär vatten från ett och samma uttag, men däremot inte vatten som utvinns vid andra uttag även om det är fråga om vatten som har sin källa i samma akvifer i samma grundvattenförekomst enligt definitionen av begreppen akvifer och grundvattenförekomst i direktiv 2000/60/EG, där det med denna definition även ska beaktas omständigheter såsom avstånden mellan uttagen, deras djup, den specifika kvaliteten på vattnet från ett enskilt uttag (till exempel den kemiska och mikrobiologiska sammansättningen), den hydrauliska anslutningen mellan uttagen, öppningen eller stängningen av akviferen?
 - c) innebär allt vatten som har sin källa i samma akvifer i samma grundvattenförekomst enligt definitionen av begreppen akvifer och grundvattenförekomst i direktiv 2000/60/EG, oberoende av det faktum att det når markytan vid flera uttag?
 - d) innebär allt vatten som har sin källa i samma akvifer i samma grundvattenförekomst enligt definitionen av begreppen akvifer och grundvattenförekomst i direktiv 2000/60/EG, oberoende av det faktum att det når markytan vid flera uttag, där det med denna definition även omständigheter som avstånden mellan uttagen, deras djup, den specifika kvaliteten på vattnet från ett enskilt uttag (till exempel den kemiska och mikrobiologiska sammansättningen), den hydrauliska anslutningen mellan uttagen, öppningen eller stängningen av akviferen måste tas i beaktande?
2. Om inte någon av delfrågorna i den första frågan kan besvaras jakande ska då tolkningen av uttrycket "naturligt mineralvatten från en och samma källa" grunda sig på omständigheter som avståndet mellan uttagen, deras djup, den specifika kvaliteten på vattnet från ett enskilt uttag, den hydrauliska anslutningen mellan uttagen, öppningen eller stängningen av akviferen?

⁽¹⁾ EUT L 164, s. 45

⁽²⁾ EGT L 327, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 25 april 2014 – NLB Leasing d.o.o. mot Republiken Slovenien – Ministrstvo za finance

(Mål C-209/14)

(2014/C 202/18)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NLB Leasing d.o.o.

Motpart: Republike Slovenien – Ministrstvo za finance

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska artikel 90.1 i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, mot bakgrund av sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet, tolkas så, att den omständigheten att den egendom som utgör leasingobjekt (fast egendom) återlämnas till leasegivaren på grund av leasetagarens underlåtenhet att betala sina skulder, i syfte att genomföra en därpå följande försäljning och kvittning enligt leasingavtalet, även om det sker efter det att samtliga leasingavgifter har förfallit till betalning, utgör ett fall av "avbeställning, hävning, icke godkännande, helt eller delvis utebliven betalning" efter leveransen, som medför att beskattningsunderlaget ska nedsättas i motsvarande omfattning?
- 2) Ska artiklarna 2.1, 14 och 24.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att lösenpriset för köptionen – som utgör den största delen av de skulder som följer av avtalen om finansiell leasing och som leasetagaren ska betala till leasegivaren, vilket gör att leasegivaren, på grund av underlåtenheten att betala skulderna, har återtagit besittningen till leasingobjektet, sålt det till en utomstående och utbetalat överskottet från köpeskillingen från denna försäljning till leasetagaren, från vilket leasegivaren, i slutavräkningen, även har dragit av lösenpriset för köptionen – utgör vederlag för fullgörandet av avtalet och leverans av varor och av den anledningen är föremål för mervärdesskatt, eller ska det anses utgöra vederlag för en tjänst för uthyrning eller användning av den fasta egendomen (vilken som sådan är föremål för mervärdesskatt enligt lag eller genom den beskattningsbara personens val), eller utgöra skadestånd för att avtalet har frånträtts, som utbetalas för att undanröja den skada som orsakats av leasetagarens underlåtenhet och som inte har något direkt samband med något tillhandahållande av tjänster mot ersättning och som av den anledningen inte är föremål för mervärdesskatt?
- 3) Om det i svaret på den andra frågan slås fast att det rör sig om vederlag för leveransen av varor och fullgörandet av avtalet, uppkommer följdfrågan huruvida principen om mervärdesskattens neutralitet utgör hinder för att leasegivaren har betalat utgående mervärdesskatt två gånger, nämligen första gången vid ingåendet av avtalen om finansiell leasing (även avseende lösenpriset för den köption som utgjorde den största delen av värdet på avtalet) och andra gången, på grund av leasetagarens underlåtenhet att betala sina skulder, vid (den efterföljande) försäljningen av den fasta egendomen till en utomstående, med hänsyn till att skyldigheten att betala mervärdesskatt till följd av den andra leveransen ålåg leasetagaren genom slutavräkningen?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 13 mars 2014 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji mot Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, ytterligare deltagare i målet: P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

(Mål C-633/13)⁽¹⁾

(2014/C 202/19)

Rättegångsspråk: polska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 71, 8.3.2014.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 14 maj 2014 – Donau Chemie mot kommissionen

(Mål T-406/09) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för kalciumkarbid och magnesium för stål- och gasindustrin inom EES, med undantag för Irland, Spanien, Portugal och Förenade kungariket — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Fastställande av priser och uppdelning av marknaden — Böter — Artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003 — 2006 års riktlinjer för beräkning av böter — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet — Motiveringsskyldighet — Likabehandling — Proportionalitet — Betalningsförmåga)

(2014/C 202/20)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Donau Chemie AG (Wien, Österrike) (ombud: advokaterna S. Polster, W. Brugger och M. Brodey)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis N. von Lingen och M. Kellerbauer, biträdda av professor T. Eilmansberger, N. von Lingen och M. Kellerbauer)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av artikel 2 i kommissionens beslut C(2009) 5791 slutlig av den 22 juli 2009 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende nr COMP/F/39.396 – Kalcium och magnesium reagenser för stål- och gasindustrin) i den mån den avser sökanden, samt alternativt talan om nedsättning av de böter som påförts sökanden.

Domslut

- 1) Det bötesbelopp som påförs Donau Chemie AG enligt artikel 2 c i kommissionens beslut C(2009) 5791 slutlig av den 22 juli 2009 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende nr COMP/F/39.396 – Kalcium och magnesium reagenser för stål- och gasindustrin) fastställs till 4,35 miljoner euro.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Donau Chemie ska bära 90 % av sina egna rättegångskostnader samt ersätta 90 % av Europeiska kommissionens rättegångskostnader. Kommissionen ska bära 10 % av sina egna rättegångskostnader samt ersätta 10 % av Donau Chemies rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 312, 19.12.2009.

Tribunalens dom av den 14 maj 2014 – Reagens mot kommissionen

(Mål T-30/10) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Den europeiska marknaden för värmestabilisatorer av tenn — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet fastställs — Fastställande av priser, uppdelning av marknaden och utbyte av känslig affärsinformation — Överträdelsens varaktighet — Böter — 2006 års riktlinjer för beräkningen av böter — Grundbelopp — Förmildrande omständigheter — Betalningsförmåga — Likabehandling — Proportionalitet — Full prövningsrätt — Bötesbeloppets lämplighet)

(2014/C 202/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italien) (ombud: B. O'Connor, solicitor, och advokaterna L. Toffoletti, E. De Giorgi och D. Gullo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Bourke, F. Ronkes Agerbeek och P. Van Nuffel)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr K(2009)8682 slutlig av den 11 november 2009 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.589–Värmestabilisatorer), eller, i andra hand, en talan om upphävande eller nedsättning av de böter som sökanden har ålagts.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) @@Reagens SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 80, 27.3.2010

Tribunalens dom av den 13 maj 2014 – McBride m.fl. mot kommissionen

(Förenade målen T-458/10–T-467/10 och T-471/10) ⁽¹⁾

(Fiske — Åtgärder för bevarande av fiskeresurser — Omstrukturering av sektorn — Ansökan om höjning av målen för det fleråriga utvecklingsprogrammet för att förbättra säkerheten ombord — Irlands ansökan beträffande olika fartyg — Beslut som fattats efter att tribunalen ogiltigförklarat det ursprungliga beslutet rörande samma förfarande — Nytt avslagsbeslut — Kommissionen saknar behörighet)

(2014/C 202/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Peter McBride (Downings, Irland) (mål T-458/10); Hugh McBride (Downings) (T-459/10); Mullglen Ltd (Largy, Irland) (T-460/10); Cathal Boyle (Fiafannon, Irland) (mål T-461/10); Thomas Flaherty (Kilronan, Irland) (mål T-462/10); Ocean Tawlers Ltd (Killybegs, Irland) (mål T-463/10); Patrick Fitzpatrick (Killeany, Irland) (mål T-464/10); Eamon McHugh (Killybegs) (mål T-465/10); Eugene Hannigan (Killybegs) (mål T-466/10); Larry Murphy (Castletownbere, Irland) (mål T-467/10); Brendan Gill (Lifford, Irland) (mål T-471/10) (ombud: inledningsvis A. Collins, SC, N. Travers, barrister, och D. Barry, solicitor, därefter N. Travers, D. Barry och E. Barrington, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: i målen T-458/10–T-467/10, inledningsvis K. Banks, A. Bouquet och A. Szmytkowska, därefter A. Bouquet och A. Szmytkowska, biträdda av B. Doherty, barrister samt i mål T-471/10, A. Bouquet och A. Szmytkowska biträdda av B. Doherty)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2010) 4758, K (2010) 4748, K (2010) 4757, K (2010) 4751, K (2010) 4764, K (2010) 4750, K (2010) 4761, K (2010) 4767, K (2010) 4754, K (2010) 4753 och K (2010) 4752 av den 13 juli 2010 om avslag på Irlands ansökan om höjning av målen för flerårigt utvecklingsprogram IV för tiden mellan den 1 januari 1997 och den 31 december 2001, för att beakta säkerhetsförbättringar på fartygen Peader Elaine II, Heather Jane II, Pacelli, Marie Dawn, Westward Isle, Golden Rose, Shauna Ann, Antarctic, Niamh Eoghan, Menhaden och Brendelen, tillhöriga Peter McBride, Hugh McBride, Mullglen, Boyle, Flaherty, Ocean Trawlers, Fitzpatrick, McHugh, Hannigan, Murphy respektive Gill. Besluten fattades till följd av att kommissionens beslut 2003/245/EG, av den 4 april 2003 om de ansökningar som kommissionen mottagit om utökning av FUP IV-målen med hänsyn till förbättringar av säkerhet, navigation till sjöss, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden när det gäller fartyg vars totala längd överskrider 12 meter (EUT L 90, s. 48), om de ansökningar som kommissionen mottagit om utökning av FUP IV-målen med hänsyn till förbättringar av säkerhet, navigation till sjöss, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden när det gäller fartyg vars totala längd överskrider 12 meter (EUT L 90, s. 48) ogiltigförklarades genom domstolens dom av den 17 april 2008 i de förenade målen C-373/06 P, C-379/06 P och C-382/06 P (REG 2008, s. I-2649, Flaherty m.fl. mot kommissionen) och förstainstansrättens dom av den 13 juni 2006 i de förenade målen T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mot kommissionen, REG 2006, s. II-1699).

Domslut

- 1) Kommissionens beslut K (2010) 4758, K (2010) 4748, K (2010) 4757, K (2010) 4751, K (2010) 4764, K (2010) 4750, K (2010) 4761, K (2010) 4767, K (2010) 4754, K (2010) 4753 och K (2010) 4752 av den 13 juli 2010 om avslag på Irlands ansökan om höjning av målen för flerårigt utvecklingsprogram IV för att beakta säkerhetsförbättringar på sökandenas fartyg ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 328, 4.12.2010

Tribunalens dom av den 14 maj 2014 – Adler Modemärkte mot harmoniseringsbyrån**(Mål T-160/12) ⁽¹⁾****(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket MARINE BLEU — Äldre gemenskapsordmärket BLUMARINE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)****(2014/C 202/23)****Rättegångsspråk: tyska****Parter**

Sökande: Adler Modemärkte AG (Haibach, Tyskland) (ombud: advokaterna J.-C. Plate och R. Kaase)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Walicka och G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Blufin SpA (Carpi, Italien) (ombud: advokaten F. Caricato)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 3 februari 2012 (ärende R 1955/2010-2) om ett invändningsförfarande mellan Blufin SpA och Adler Modemärkte AG.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Adler Modemärkte AG ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) haft.
- 3) Blufin SpA ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 184, 23.6.2012.

Tribunalens dom av den 14 maj 2014 – Tyskland mot kommissionen(Mål T-198/12) ⁽¹⁾

(Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2009/48/EG — Leksakers säkerhet — Gränsvärden för nitrosaminer och nitroserbara ämnen, bly, barium, arsenik, antimon och kvicksilver i leksaker — Kommissionsbeslut att inte i sin helhet godkänna att nationella bestämmelser med undantag från gränsvärdena bibehålls — Tidsbegränsat godkännande — Bevis för att det föreligger ett bättre skydd för folkhälsan enligt nationella bestämmelser)

(2014/C 202/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och A. Wiedmann)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Patakia och G. Wilms)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2010/160/EU om de nationella bestämmelser som anmälts av den tyska förbundsregeringen avseende bibehållande av gränsvärdena för bly, barium, arsenik, antimon, kvicksilver samt nitrosaminer och nitroserbara ämnen i leksaker efter ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG om leksakers säkerhet (EUT L 80, s. 19).

Domslut

- 1) Det finns inte längre anledning att pröva lagenligheten av kommissionens beslut 2012/160/EU av den 1 mars 2012 om de nationella bestämmelser som anmälts av den tyska förbundsregeringen avseende bibehållande av gränsvärdena för bly, barium, arsenik, antimon, kvicksilver samt nitrosaminer och nitroserbara ämnen i leksaker efter ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG om leksakers säkerhet, i den del beslutet rör barium.
- 2) Artikel 1 andra stycket i beslut 2012/160 ogiltigförklaras, i den del bestämmelsen innebär att de tyska bestämmelserna om gränsvärden för bly endast godkänns fram till den 21 juli 2013.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Förbundsrepubliken Tysklands rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 200, 7.7.2012.

Tribunalens dom av den 20 maj 2014 – Argo Group International Holdings mot harmoniseringsbyrån – Arisa Assurances (ARIS)(Mål T-247/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ARIS — Det äldre gemenskapsfigurmärket ARISA ASSURANCES S.A. — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — De äldre varumärkena existerar parallellt på marknaden — Den amerikanska rättsprincipen om så kallat Morehouse defense — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2014/C 202/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Argo Group International Holdings Ltd (Hamilton, Bermuda, Förenade kungariket) (ombud: R. Hoy, S. Levine och N. Edbrooke, solicitors)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Arisa Assurances SA, (Luxemburg, Luxemburg), företrätt av advokaten H. Bock,

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 9 mars 2012 (ärende R 193/2011-2) om ett invändningsförfarande mellan Arisa Assurances SA och Argo Group International Holdings.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Argo Group International Holdings Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 243, 11.8.2012.

Tribunalens dom av den 15 maj 2014 – Katjes Fassin mot harmoniseringsbyrån (Yoghurt-Gums)

(Mål T-366/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av gemenskapsfigurmärket Yoghurt-Gums — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009)

(2014/C 202/26)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Tyskland) (ombud: advokaten T. Schmitz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Walicka)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 11 juni 2012 (ärende R 523/2012-4) om registrering av figurkännetecknet Yoghurt-Gums som gemenskapsvarumärke.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Katjes Fassin GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 319, 20.10.2012.

Tribunalens dom av den 20 maj 2014 – De Luca mot kommissionen(Mål T-200/13 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Anställning — Placering i lönegrad — Anställning i en högre tjänstegrupp efter ett allmänt uttagningsprov — Ogillande av talan i första instans efter att tribunalen återförvisat målet — Ikraftträdande av de nya tjänsteföreskrifterna — Övergångsbestämmelser — Artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna)

(2014/C 202/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Patrizia De Luca (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna S. Orlandi och J.-N. Louis, därefter S. Orlandi)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Curall) och Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och A. Bisch)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (tredje avdelningen) den 30 januari 2013 i mål F-20/06 RENV, De Luca mot kommissionen (REUP 2013, s. I-A-0000 och s. II-A-0000), med yrkande om upphävande av domen.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Patrizia De Luca och Europeiska kommissionen ska var och en bära sina egna rättegångskostnader i de båda förfarandena vid tribunalen och i de båda förfarandena vid personaldomstolen.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina egna kostnader i de båda förfarandena vid tribunalen och i de båda förfarandena vid personaldomstolen.

⁽¹⁾ EUT C 171, 15.6.2003.

Tribunalens beslut av den 6 maj 2014 – Unión de Almacenistas de Hierros de España mot kommissionen(Mål T-419/13) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar avseende två spanska konkurrensförfaranden — Tyst avslag — Uttryckligt beslut fattat efter det att talan väckts — Anledning saknas att döma i saken)

(2014/C 202/28)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna A. Creus Carreras, A. Valiente Martin och C. Maldonado Márquez)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Baquero Cruz och F. Clotuche-Duvieusart)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av kommissionens tysta beslut att inte bevilja sökanden tillgång till vissa handlingar rörande skriftväxlingen mellan kommissionen och den spanska konkurrensmyndigheten (Comisión Nacional de la Competencia) angående två nationella förfaranden som myndigheten inlett.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Det finns inte längre anledning att pröva interventionsansökan.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Unión de Almacénistas de Hierros de España.
- 4) Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 304, 19.10.2013.

Tribunalens beslut av den 6 maj 2014 – Frucona Košice mot kommissionen**(Mål T-103/14 R)**

(Interimistiskt förfarande — Statligt stöd — Alkohol och spritdrycker — Avskrivning av en skatteskuld i ett kollektivt insolvensförfarande — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknad och i vilket det förordnas om att stödet ska återkrävas — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte — Fumus boni juris föreligger inte)

(2014/C 202/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovakien) (ombud: K. Lasok, QC, B. Hartnett, J. Holmes, barristers, och advokaten O. Geiss)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Walkerová och L. Armati)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2013) 6261 final angående statligt stöd SA. 18211 (C 25/2005) (f.d. NN 21/2005) som Republiken Slovakien lämnat Frucona Košice a.s, i den del som det förordnas att Republiken Slovakien ska återkräva stödet.

Avgörande

- 1) Ansökan lämnas utan bifall.
- 2) Beslut om rättegångskostnaderna anstår.

Talan väckt den 27 mars 2014 – Ben Ali mot rådet**(Mål T-200/14)**

(2014/C 202/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Frankrike) (ombud: advokaten A. de Saint Remy)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- som en åtgärd för processledning i enlighet med artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, förelägga kommissionen att förete "alla handlingar som legat till grund för" den angripna förordningen,
- ogiltigförklara dels rådets förordning 2014/49/Gusp av den 30 januari 2014 om ändring av beslut 2011/72/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter med tanke på situationen i Tunisien, dels rådets genomförandeförordning (EU) nr 81/2014 av den 30 januari 2014 om genomförande av förordning (EU) nr 101/2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ mot bakgrund av situationen i Tunisien,
- förpliktiga Europeiska unionens råd att till sökanden betala ett sammanlagt belopp om 100 000 euro som ersättning för de skador som denne lidit,
- förpliktiga Europeiska unionens råd att betala ett belopp om 30 000 euro till sökanden som ersättning för dennes kostnader för försvar avseende förevarande talan, och därutöver ersättningsgilla kostnader för försvaret i enlighet med artikel 91 i rättegångsreglerna,
- förpliktiga Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder som i huvudsak överensstämmer med eller liknar dem som åberopats i mål T-301/11, Ben Ali mot rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 226, 2011, s. 29.

Talan väckt den 28 mars 2014 – Aluwerk Hettstedt mot ECHA

(Mål T-207/14)

(2014/C 202/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aluwerk Hettstedt GmbH (Hettstedt, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Ahlhaus och J. Schrotz)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kemikalieinspektionens beslut nr SME(2013) 4525 av den 21 januari 2014 samt faktura nr 10046841 av den 23 januari 2014, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna inklusive sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Svarandens bristande behörighet

- Svaranden var inte behörig att anta det angripna beslutet SME(2013) 4525. Varken förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾ eller förordning (EG) nr 340/2008 ⁽²⁾ ger svaranden behörighet att fatta ett separat beslut avseende huruvida sökanden uppfyller kriterierna för små och medelstora företag.

2. Andra grunden: Åsidosättande av förordning nr 1 av den 15 april 1958
- Svaranden underlät i all kommunikation med sökanden att iaktta sin skyldighet att vid kontakter med en person som lyder under en medlemsstats suveränitet använda det officiella språket i den staten. Detta åsidosättande har hindrat sökanden från att uppfylla kraven för att styrka sin ställning som småföretag.
3. Tredje grunden: De angripna besluten är omotiverade och den administrativa avgift som påförts sökanden är oproportionerlig
- De angripna besluten är materiellt felaktiga. Sökanden hade rätt till reducerad avgift enligt förordning (EG) nr 340/2008. Svarandens faktura avseende den administrativa avgiften kan inte motiveras eftersom den har påförts sökanden på grundval av ett felaktigt förfarande. Det saknas rättslig grund för den administrativa avgiften och den är oproportionerlig.
-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1).
- (²) Kommissionens förordning (EG) nr 340/2008 av den 16 april 2008 om de avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 107, s. 6).

Talan väckt den 28 mars 2014 – Richard Anton mot ECHA

(Mål T-208/14)

(2014/C 202/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Richard Anton KG (Gräfelfing, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Ahlhaus och J. Schrotz)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kemikalieinspektionens beslut nr SME(2013) 4524 av den 21 januari 2014 samt faktura nr 10046845 av den 23 januari 2014, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna inklusive sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Svarandens bristande behörighet
- Svaranden var inte behörig att anta det angripna beslutet SME(2013) 4525. Varken förordning (EG) nr 1907/2006 (¹) eller förordning (EG) nr 340/2008 (²) ger svaranden behörighet att fatta ett separat beslut avseende huruvida sökanden uppfyller kriterierna för små och medelstora företag.
2. Andra grunden: Åsidosättande av förordning nr 1 av den 15 april 1958
- Svaranden underlät i all kommunikation med sökanden att iaktta sin skyldighet att vid kontakter med en person som lyder under en medlemsstats suveränitet använda det officiella språket i den staten. Detta åsidosättande har hindrat sökanden från att uppfylla kraven för att styrka sin ställning som småföretag.

3. Tredje grunden: De angripna besluten är omotiverade och den administrativa avgift som påförts sökanden är oproportionerlig

- De angripna besluten är materiellt felaktiga. Sökanden hade rätt till reducerad avgift enligt förordning (EG) nr 340/2008. Svarandens faktura avseende den administrativa avgiften kan inte motiveras eftersom den har påförts sökanden på grundval av ett felaktigt förfarande. Det saknas rättslig grund för den administrativa avgiften och den är oproportionerlig.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 340/2008 av den 16 april 2008 om de avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 107, s. 6).

Talan väckt den 9 april 2014 – Gmina Kosakowo mot kommissionen

(Mål T-217/14)

(2014/C 202/33)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Polen) (ombud: advokaten M. Leśny)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 11 februari 2014 i ärende SA 35388, varigenom Polen förpliktades att från flygplatsen Gdynia-Kosakowo återkräva ett felaktigt utbetalt statligt stöd, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden:

- Felaktigt fastställande av de sakförhållanden som ligger till grund för det angripna beslutet

2. Andra grunden:

- Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF. Europeiska kommissionen gjorde fel när den slog fast att Gmina Kosakowo hade beviljat statligt stöd i strid med denna bestämmelse trots att denna enhets övertagande av andelar i bolaget Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. utgjorde reglering av en transaktion inom ramen för ett arrendeavtal. Härutöver tillämpade Europeiska kommissionen kriteriet avseende den privata investeraren på ett felaktigt sätt.

3. Tredje grunden:

- Åsidosättande av handlägningsregler. Artikel 107.1 FEUF har, i förening med artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999, åsidosatts genom felaktig tillämpning av kriteriet avseende den privata investeraren. Artikel 7.5 har, i förening med artikel 13.1 i rådets förordning nr 659/1999, åsidosatts genom oriktigt fastställande av det stödbelopp som ska återbetalas i den meningen att beloppet även inkluderar utgifter för säkerhet och infrastruktur. Artikel 296.2 FEUF har åsidosatts genom att motiveringen av det angripna beslutet är bristfällig i den meningen att det inte innehåller sådana väsentliga uppgifter som gör det möjligt att fastställa grunderna för beslutet.

Överklagande ingett den 15 april 2014 av Europeiska läkemedelsmyndigheten av den dom som personaldomstolen meddelade den 5 februari 2014 i mål F-29/13, Drakeford mot EMA

(Mål T-231/14 P)

(2014/C 202/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: T. Jabłoński och N. Rampal Olmedo, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck et A. Duron)

Övrig part i målet: David Drakeford (Dublin, Irland)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som meddelades av personaldomstolen i mål F-29/13, i den del personaldomstolen ogiltigförklarade EMA:s beslut att inte förnya David Drakefords anställningsavtal,
- bifalla de yrkanden som EMA framställt vid personaldomstolen, det vill säga att talan ska ogillas i sin helhet, och
- förplikta David Drakeford att ersätta rättegångskostnaderna vid personaldomstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Den första grunden: Personaldomstolen tolkade artikel 8 första stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen på ett felaktigt sätt, då personaldomstolen ansåg att begreppet "[o]m avtalen därefter förnyas" ska omfatta alla åtgärder genom vilka en visstidsanställd, i den mening som avses i artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, föranleds, då visstidsanställningsavtalet upphör att gälla, att fortsätta, i denna egenskap, sitt anställningsförhållande med sin arbetsgivare, även om denna förnyelse åtföljs av en befordran eller utökade arbetsuppgifter.
 2. Den andra grunden: Personaldomstolen gjorde en felaktig rättstillämpning då den uttalade ett undantag från tolkningen av artikel 8 första stycket i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.
 3. Den tredje grunden: Personaldomstolen gjorde en felaktig rättstillämpning då den använde sig av sin obegränsade behörighet.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV